

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

คดีหมายเลขดำที่ ผบE ๒๑๑๔/๒๕๖๕

คดีหมายเลขแดงที่ ผบE ๙๐/๒๕๖๖

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดพิจิตร

วันที่ ๑๗ เดือน มกราคม พุทธศักราช ๒๕๖๖

ความแพ่ง

ระหว่าง	บริษัทบริหารสินทรัพย์ ชโย จำกัด		โจทก์
	นางอรชอน กอบกัณนา	ที่ ๑	
	นางสาวสุภัทร์ กอบกัณนา	ที่ ๒	
	นายนิรันดร์ เพ็งมาก	ที่ ๓	จำเลย

เรื่อง เช่าซื้อ คำประกัน โอนสิทธิเรียกร้อง

โจทก์ฟ้องว่าโจทก์เป็นผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน)

เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อ TOYOTA หมายเลขเครื่องยนต์ ๑NZ-X๑๙๕๖๙๖ หมายเลขตัวรถ MR๐๕๓HY๔๒๐๔๐๙๗๑๖๖ จากเจ้าหนี้เดิม ผ่อนชำระเป็นงวดรายเดือน เดือนละ ๗,๕๖๒ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ชำระงวดแรกในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ งวดต่อไปชำระภายใน วันที่ ๕ ของทุกเดือน โดยมีข้อตกลงว่าหากจำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อสามงวดติดต่อกันและเจ้าหนี้เดิม มีหนังสือบอกกล่าวให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อภายในเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ บอกกล่าวแล้วจำเลยที่ ๑ ไม่ชำระให้เจ้าหนี้เดิมมีสิทธิบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อได้และจำเลยที่ ๑ มีหน้าที่ต้องส่งมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนในสภาพเรียบร้อยใช้การได้ดี ภายหลังจากจำเลยที่ ๑ รับมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อแล้ว จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อ ๑๐๕,๘๖๘ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) และผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดประจำ

ศาลจังหวัดพิจิตร

เอกสารอิเล็กทรอนิกส์ฉบับนี้จัดทำหรือแปลงให้อยู่ในรูปแบบข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งใช้แทนต้นฉบับได้ ตามข้อกำหนดของประธานศาลฎีกาว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๖๓ และเก็บรักษาในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของสำนักงานศาลยุติธรรม

การส่งพิมพ์ถือเป็นสำเนาเอกสาร เลขอ้างอิง : CDN-E2507297649762 ออกให้ ณ วันที่ 2025-07-29 T16:32:01 +0700 (สามารถตรวจสอบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ทางเว็บไซต์ศาลยุติธรรม ได้ไม่เกิน 90 วันนับแต่วันดังกล่าว)

ผู้จัดทำ นายอัครชัย จันทร์ขอนแก่น โดยการขอคัดถ่ายและได้รับอนุญาต ณ วันที่ 29 ก.ค. 2568 เวลา 16:32:01 น.

ผู้ยื่นเอกสาร นางสาวพรรณทิพย์ ยวงโย ณ วันที่ 2 ก.พ. 2566 เวลา 17:15:06 น. (กรณียื่นฟ้องหลังเวลา 16.30 น. หรือวันหยุดราชการ ถือว่าการยื่นมีผลในวันทำการถัดไป)

- ๒ -

วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ เป็นต้นมา เกินสามงวดติดต่อกัน เจ้าหนี้เดิมติดต่อกับมีหนังสือถามให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อทั้งหมดภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันได้รับหนังสือบอกกล่าว หากพ้นกำหนดแล้วไม่ชำระให้ถือหนังสือบอกกล่าวเป็นการบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อ ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ นำรถยนต์ที่เช่าซื้อมาส่งคืน เจ้าหนี้เดิมจึงนำรถยนต์ออกประมูลขายได้ราคา ๒๐๒,๐๐๐ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) เจ้าหนี้เดิมมีหนังสือทวงถามให้จำเลยทั้งสามชำระหนี้ส่วนที่ขาดแล้ว แต่จำเลยทั้งสามเพิกเฉย การผิดสัญญาดังกล่าวทำให้โจทก์ได้รับความเสียหาย ขอให้บังคับจำเลยทั้งสามร่วมกันหรือแทนกันชำระเงิน ๒๗๔,๘๗๙ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์

จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ ให้การว่าโจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง เนื่องจากไม่มีการมอบอำนาจจริง จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ ยี่ห้อ TOYOTA หมายเลขทะเบียน กต ๗๔๖๕ พระนครศรีอยุธยา จริง แต่จำเลยที่ ๑ ไม่สามารถตรวจสอบผู้รับมอบอำนาจผู้ให้เช่าซื้อได้ สัญญาเช่าซื้อตกเป็นโมฆะ จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อทั้งสิ้น ๑๔ งวด โดยไม่มีการค้างชำระค่าเช่าซื้อ และในงวดที่ ๑๔ จำเลยที่ ๑ ส่งมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนในสภาพสมบูรณ์ใช้การได้ดีแก่ผู้ให้เช่าซื้อ ถือว่าจำเลยที่ ๑ บอกเลิกสัญญาเช่าซื้อในวันดังกล่าว ส่วนที่โจทก์บรรยายฟ้องว่านำรถยนต์ที่เช่าซื้อออกขายทอดตลาดและว่าจ้างบุคคลภายนอกติดตามเอกรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนนั้นไม่เป็นความจริง โจทก์นำรถยนต์ที่เช่าซื้อออกขายทอดตลาดได้และรับชำระค่าเช่าซื้อจากจำเลยที่ ๑ บางส่วน ดังนั้น โจทก์จึงไม่ได้รับความเสียหาย คดีโจทก์ขาดอายุความ เนื่องจากจำเลยที่ ๑ ผิดนัดในวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ โจทก์ยื่นฟ้องคดีนี้เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ จึงเกินเวลา ๑๐ ปี นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อ สัญญาค้ำประกันระบุให้จำเลยที่ ๒ ร่วมรับผิดชอบโจทก์ขัดต่อกฎหมาย จึงเป็นโมฆะ โจทก์มิได้

- ๓ -

บอกกล่าวให้จำเลยที่ ๒ ผู้ค้าประกันทรายภายใน ๖๐ วัน นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อ จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๒ จึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ ขอให้ยกฟ้อง

ส่วนจำเลยที่ ๓ ขาดนัดยื่นคำให้การ

ศาลแจ้งประเด็นข้อพิพาทให้คู่ความทราบ ดังนี้

ข้อ ๑. คดีโจทก์ขาดอายุความหรือไม่

ข้อ ๒. จำเลยทั้งสามต้องรับผิดชอบต่อโจทก์หรือไม่ เพียงใด

จำเลยทั้งสามไม่สืบพยาน

พิเคราะห์คำฟ้องและพยานหลักฐานของโจทก์ ซึ่งโจทก์มีนางสาวฐิติญา รุ่งฟ้า ผู้รับมอบอำนาจช่วงโจทก์และทนายโจทก์ เบิกความประกอบพยานเอกสารที่ยื่นไว้ในระบบรับส่งอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนจำเลยทั้งสามไม่ได้นำพยานหลักฐานมาสืบหักล้างให้เห็นเป็นอย่างอื่น ข้อเท็จจริงรับฟังเป็นยุติว่า โจทก์เป็นผู้รับโอนสิทธิเรียกร้องจากธนาคารเกียรตินาคินภัทร จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นเจ้าหนี้เดิมของจำเลยทั้งสาม เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์ หมายเลขทะเบียน กต ๗๔๖๕ พระนครศรีอยุธยา จากเจ้าหนี้เดิม ในราคา ๕๔๔,๔๔๗.๐๗ บาท ผ่อนชำระเป็นงวดรายเดือน เดือนละ ๗,๕๖๒ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) รวม ๗๒ งวด เริ่มชำระงวดแรกวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๔ งวดต่อไปชำระภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือนจนกว่าจะครบ โดยมีจำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ เป็นผู้ค้าประกัน หลังจากจำเลยที่ ๑ รับมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อแล้ว จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อ ๑๐๕,๘๖๘ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) แล้วจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดประจำวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ เป็นต้นมาเกินสามงวดติดต่อกัน ต่อมาเมื่อวันที่

- ๔ -

๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ เจ้าหนี้เดิมมีหนังสือทวงถามให้จำเลยที่ ๑ บอกเลิกสัญญาและชำระหนี้ค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ จำเลยที่ ๑ ส่งมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อคืน เจ้าหนี้เดิม เจ้าหนี้เดิมมีหนังสือแจ้งให้จำเลยทั้งสามใช้สิทธิซื้อรถยนต์ที่เช่าซื้อคืน ต่อมาเจ้าหนี้เดิมนำรถยนต์ที่เช่าซื้อออกประมูลขายทอดตลาดให้บุคคลภายนอกได้ราคา ๒๐๒,๐๐๐ บาท ซึ่งน้อยกว่าหนี้ค้างชำระตามสัญญาเช่าซื้อ ๒๓๖,๕๗๙ บาท ค่าขาดประโยชน์วันละ ๓๐๐ บาท เป็นเวลา ๑๒๘ วัน รวม ๓๘,๔๐๐ บาท ต่อมา เจ้าหนี้เดิมโอนสิทธิเรียกร้องรวมทั้งหนี้ของจำเลยทั้งสามให้แก่โจทก์ โดยทำเป็นสัญญาซื้อขายบัญชีลูกหนี้ ดังนั้น สิทธิ หน้าที่ และผลประโยชน์ของเจ้าหนี้เดิมที่มีต่อจำเลยทั้งสามจึงโอนมาเป็นของโจทก์ หลักจากโจทก์ รับโอนสิทธิเรียกร้องดังกล่าวแล้ว จำเลยทั้งสามไม่ผ่อนชำระหนี้ตามสัญญา โจทก์บอกกล่าวการโอนสิทธิและ ทวงถามให้จำเลยทั้งสามชำระหนี้และบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อ จำเลยทั้งสามได้รับหนังสือแล้วแต่เพิกเฉย คดีมี ประเด็นต้องวินิจฉัยประการแรกว่า ฟ้องโจทก์ขาดอายุความหรือไม่ เห็นว่า คดีนี้โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลย ทั้งสามใช้ค่าเสียหายเป็นค่าขาดราคา ค่าขาดประโยชน์และค่าใช้จ่ายในการติดตามรถยนต์ที่เช่าซื้อกลับคืนตาม สัญญาเช่าซื้อ ซึ่งไม่มีกฎหมายบัญญัติอายุความไว้โดยเฉพาะ จึงต้องใช้อายุความ ๑๐ ปี ตามประมวลกฎหมาย แพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๐ แม้ตามสัญญาเช่าซื้อจะให้สิทธิผู้เช่าซื้อในการบอกเลิกสัญญาเช่าซื้อเสีย เมื่อใดก็ได้ โดยผู้เช่าซื้อต้องส่งคืนและส่งมอบรถยนต์ในสภาพเรียบร้อยและใช้การได้ดีในสภาพเช่นเดียวกับ วันที่รับมอบรถยนต์ไปจากผู้ให้เช่าซื้อ ณ สถานที่ทำการงานของผู้ให้เช่าซื้อก็ตาม แต่ตามสัญญาเช่าซื้อระบุ เรื่องการสิ้นสุดลงของสัญญานี้ว่า “ข้อ ๑๑.๑ ผู้เช่าซื้อผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อ ๓ งวดติดต่อกัน ธนาคารจะ บอกกล่าวเป็นหนังสือให้ผู้เช่าซื้อชำระค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระภายในเวลาอย่างน้อย ๓๐ วัน นับแต่วันที่ผู้เช่าซื้อ

- ๕ -

ได้รับหนังสือ หากผู้เช่าซื้อไม่ชำระค่าเช่าซื้อพร้อมภาษีมูลค่าเพิ่ม เบี้ยปรับ ค่าใช้จ่าย และเงินอื่นใด ที่ต้องชำระให้ครบจำนวนทันงวด ณ วันที่ชำระ ให้ถือว่าธนาคารมีสิทธิบอกเลิกสัญญาได้” แสดงให้เห็นว่ากรณีที่จะถือว่าเป็นการเลิกสัญญาตามสัญญาเช่าซื้อดังกล่าวได้ ก็ต่อเมื่อจำเลยที่ ๑ ต้องส่งมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนพร้อมกับชำระเงินทั้งปวงที่ถึงกำหนดชำระหรือเป็นหนี้ตามสัญญานี้อยู่ในเวลาที่ส่งมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนแล้ว การที่จำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อตั้งแต่งวดประจำวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ เป็นต้นมาเกินสามงวดติดต่อกัน เจ้าหนี้เดิมมีหนังสือให้ชำระหนี้และบอกเลิกสัญญาลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ ทวงถามให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระภายใน ๓๐ วัน หากพ้นกำหนดเวลาแล้วไม่ชำระ ให้ถือเอาหนังสือดังกล่าวเป็นการบอกเลิกสัญญาโดยอาศัยสัญญาเช่าซื้อข้อ ๑๑.๑ ซึ่งกำหนดเงื่อนไขให้ผู้เช่าซื้อใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาได้ต่อเมื่อครบกำหนด ๓๐ วัน จากข้อสัญญาดังกล่าวมีผลให้โจทก์ไม่อาจใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาเพราะเหตุจำเลยที่ ๑ ผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อก่อนครบกำหนด ๓๐ วัน นับแต่วันที่จำเลยที่ ๑ ได้รับหนังสือบอกกล่าว ส่วนจำเลยที่ ๑ ยังคงมีสิทธิชำระค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระตามที่บอกกล่าวได้ภายใน ๓๐ วัน การที่จำเลยที่ ๑ ส่งมอบรถยนต์ที่เช่าซื้อคืนเจ้าหนี้เดิมในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ เป็นเพียงพฤติการณ์ที่แสดงให้เห็นว่าจำเลยที่ ๑ ไม่ประสงค์จะใช้สิทธิชำระค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระอีกต่อไปเท่านั้น ส่วนการบอกเลิกสัญญาของเจ้าหนี้เดิมยังคงมีผลอยู่ สัญญาเช่าซื้อระหว่างเจ้าหนี้เดิมและจำเลยที่ ๑ จึงเลิกกันเพราะเหตุเจ้าหนี้เดิมบอกเลิกสัญญาอันเนื่องมาจากจำเลยที่ ๑ เป็นฝ่ายผิดนัดผิดสัญญาตามที่เจ้าหนี้เดิมบอกกล่าวไว้ หาใช่กรณีที่เจ้าหนี้เดิมและจำเลยที่ ๑ สมควรใจเลิกสัญญากัน เมื่อปรากฏว่าหนังสือบอกกล่าวฉบับลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๖ ให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระภายใน ๓๐ วัน ถือว่าสัญญาเช่าซื้อดังกล่าวเลิกกันนับแต่วันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๖ อายุความ

- ๖ -

จึงเริ่มนับแต่ขณะที่อาจบังคับสิทธิเรียกร้องได้เป็นต้นไปตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๑๒ โจทก์ยื่นฟ้องคดีนี้ในวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕ คดีโจทก์จึงไม่ขาดอายุความ คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ประการต่อไปว่า จำเลยทั้งสามต้องรับผิดชอบโจทก์หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า ข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยที่ ๑ ผิดนัดไม่ชำระค่าเช่าซื้อ โจทก์จึงใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและยึดรถยนต์ที่เช่าซื้อคืน สัญญาเช่าซื้อจึงเป็นอันเลิกกัน คู่สัญญาแต่ละฝ่ายจำต้องให้อีกฝ่ายหนึ่งกลับคืนสู่ฐานะดังที่เป็นอยู่เดิมตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๙๑ วรรคหนึ่ง และการใช้สิทธิเลิกสัญญานั้นหากกระทบกระทั่งถึงสิทธิเรียกร้องค่าเสียหายไม่ตาม มาตรา ๓๙๑ วรรคท้าย การกำหนดค่าเสียหายส่วนนี้จำต้องคำนึงถึงความเสียหายที่แท้จริง เมื่อราคาเช่าซื้อ ตามสัญญาเช่าซื้อเป็นราคารถซึ่งรวมผลประโยชน์ที่โจทก์คิดไว้ล่วงหน้าตามระยะเวลาค้างวด มิใช่ราคาตาม เงินลงทุนรถยนต์ที่เช่าซื้อเพียงอย่างเดียว แต่การบังคับให้จำเลยที่ ๑ ชำระค่าเสียหายเท่ากับค่าเช่าซื้อที่ค้าง ชำระนั้นเป็นการบังคับตามสัญญาเช่าซื้อที่เลิกกันไปแล้ว จึงไม่อาจกำหนดราคาให้ตามที่โจทก์ขอได้ เมื่อ ปรากฏว่ารถยนต์ที่เช่าซื้อ มีราคาเงินสด ๓๗๔,๑๓๙ บาท (ไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) เจ้าหนี้เดิมได้รับค่าเช่าซื้อ ๑๐๕,๘๖๘ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม)หักผลประโยชน์ที่คิดคำนวณไว้ล่วงหน้า ประกอบกับเมื่อเจ้าหนี้เดิมยึด รถยนต์ที่เช่าซื้อ กลับคืนมาและนำรถคันดังกล่าวออกขายทอดตลาดได้เงิน ๒๐๒,๐๐๐ บาท (รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม) ดังนี้ เมื่อพิจารณาทางได้เสียโดยชอบของโจทก์แล้ว เห็นสมควรกำหนดค่าขาดราคา ๒๑๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่ โจทก์เรียกให้จำเลยทั้งสามชำระค่าขาดประโยชน์รถยนต์ที่เช่าซื้อ เห็นว่า เหมาะสมแล้ว จึงกำหนดให้ตามขอ คดีมีประเด็นต้องวินิจฉัยประการสุดท้ายว่า โจทก์มีสิทธิคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๑๕ ต่อปี หรือไม่ เห็นว่า หนี้ดังกล่าวเป็นหนี้เงิน โจทก์จึงมีสิทธิคิดดอกเบี้ยในระหว่างเวลาผิดนัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

- ๗ -

มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง ซึ่งมีพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๖๔
มาตรา ๓ และมาตรา ๔ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๗ และมาตรา ๒๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
และให้ใช้ความใหม่แทน เป็นผลให้ดอกเบี้ยยัตินัดปรับเปลี่ยนเป็นอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี และมาตรา ๗
ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๒๒๔ ที่แก้ไขใหม่ มาใช้แก่การคิดดอกเบี้ยยัตินัดที่ถึงกำหนดเวลาชำระหนี้ตั้งแต่
วันที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ซึ่งพระราชกำหนดนี้มีผลใช้บังคับในวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๖๔ แต่ทั้งนี้
ไม่กระทบกระเทือนถึงการคิดดอกเบี้ยในระหว่างช่วงเวลาก่อนที่พระราชกำหนดนี้ใช้บังคับ ดังนั้น จำเลยที่ ๑
จึงต้องชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๕ ต่อปี หรือในอัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดย
ตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงิน ๒๔๘,๔๐๐ บาท นับถัดจากวันฟ้อง
เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ในส่วนของจำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ ซึ่งเป็นผู้ค้ำประกันจำเลยที่ ๑
โดยยอมรับผิดอย่างลูกหนี้ร่วม ดังนั้น จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ จึงต้องร่วมกับจำเลยที่ ๑ รับผิดชอบโจทก์

พิพากษาให้จำเลยทั้งสามร่วมกันชำระเงิน ๒๔๘,๔๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ
๕ ต่อปี หรือในอัตราดอกเบี้ยใหม่ที่กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาบวกด้วยอัตรา
เพิ่มร้อยละ ๒ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับถัดจากวันฟ้อง (ฟ้องวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๕) เป็นต้นไปจนกว่า
จะชำระเสร็จแก่โจทก์ กับให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ
๑๐,๐๐๐ บาท เฉพาะค่าขึ้นศาลให้จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้แทนตามจำนวนทุนทรัพย์ที่โจทก์ชนะคดี./

นางสาวศิวาพร ศิริกุล

